

[Henry Christensen.]

EF-tilslutning, så det er altså ikke et eksempel på det, jeg bad statsministeren give os eksempler på. Jeg kunne desværre give mange eksempler på det modsatte.

Til sidst vil jeg bare sige, at nu er vi altså i den situation, udenrigsministeren advarede imod, at vi skal have en dagsordensfejde. Det, der nu er sket, er, at SF har fået fremprovokeret, at socialdemokratiet her i hast flikker et dagsordensforslag om vigtige sider af Danmarks udenrigspolitik sammen, hvorefter SF så står op og trækker sit eget dagsordensforslag tilbage med den motivering, at derefter kan der komme til at stå et flertal, siger man, af S og SF bag denne dagsorden. Jeg synes, at det eneste fornuftige og rimelige ville være med udenrigsministerens egen argumentation at opfordre socialdemokratiet til herefter at trække sit eget dagsordensforslag tilbage. Socialdemokratiet kan gøre det med den sikkerhed, at det ved, at hvis man fra SF's side vil køre spillet videre, så vil der være et stort flertal for at standse mulighederne for at bringe dette sejrrikt igennem. Det er altså en venlig opfordring til hr. Orla Møller.

Ninn-Hansen: Jeg var selvfølgelig glad for at høre statsministeren bekræfte ønsket om en forhandling og forhåbentlig også et forlig med de 4 partier om forsvarsordningen. Statsministeren henviste til, at det svar var givet mig tidligere, det er også rigtigt. Men så kom statsministeren med en tilføjelse, jeg ikke helt forstår. Statsministeren sagde, at dette, om vi kunne få et forlig, ville være afhængigt af, om vi viste forhandlingsvilje, og at vi også var parat til at handle med en vis hurtighed. Man kunne jo meget vel lægge i disse bemærkninger, at vi ikke havde vist forhandlingsvilje, og at vi havde trukket forhandlingerne ud hidtil. Jeg mener, det modsatte har været tilfældet. Jeg mener, at det konservative folkeparti har gjort arbejdet de steder, hvor vi har kunnet komme til det, både i kommissionen, hvor vi har fremsat et konkret forslag, og i folketingsudvalget, og jeg tror da, hvis vi skal have en drøftelse om disse ting, at udvalgsformanden, hr. Orla Møller, kan bekræfte, at de konservative medlemmer har deltaget i alle forhandlinger, der var mulighed for, har været parate til at fremskynde disse forhand-

linger. Jeg kan måske her, når vi står ved afslutningen, beklage, at man ikke har brugt noget mere tid til en sag, som jeg synes var vigtigere end så mange andre sager at benytte tiden til. Men jeg synes i hvert fald, at statsministeren skal have lejlighed til at sige, at der ikke i hans bemærkninger lå noget som helst i retning af en bebrejdelse i relation til den forhandlingsvilje og den hurtighed, vi har vist hidtil.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg synes, jeg må sige til hr. Henry Christensen, at når socialdemokratiets ordfører i morges pegede på, hvordan der er blevet indgået forlig om lovforslags gennemførelse i praktisk talt alle tænkelige kombinationer, så er det et udtryk for, hvor frit socialdemokratiet står, hvor bevægelige vi er, hvor forhandlingsvillige vi er. Jeg synes egentlig også, at den omstændighed, at så vigtige love som jordlove og pensionslove er kommet igennem ved femkantede forlig, er et udtryk for, hvilken forhandlingsvene medlemmer af regeringen har. Derfor synes jeg, det er en ganske god diskussion, hr. Henry Christensen rejser. Den har kun et eneste formål, nemlig at køre denne S-SF agitation landet over, som blomstrer i venstres presse. Den er næsten ulidelig at høre på. Og når man sammenligner den med virkeligheden, så har den intet hold i virkeligheden.

Jeg vil sige til hr. Ninn-Hansen: nej, der lå ikke en konkret udformet bebrejdelse i det, jeg sagde om de konservatives forhold til forsvarsforhandlingerne, ikke en konkret udformet bebrejdelse, men hvis man i en forhandling om et nyt forsvarssystem helt afviser dette nye forsvarssystem og stift holder på det gamle, så er det en meget ringe og begrænset forhandlingsvilje.

(Kort bemærkning).

Orla Møller: Jeg skal bekræfte, at de konservative i det arbejde, vi har udført i forsvarsudvalget, har været positivt indstillet over for at deltage i arbejdet. Jeg skulle måske føje til, at når der ikke er blevet lavet så meget arbejde og foretaget så mange overvejelser, som adskillige af os gerne havde set, så hænger det sammen med, at udvalgets medlemmer allerede ved forslagets fremsættelse gjorde gældende, at vi